

අතිගරු චන්ද්‍රිකා බන්දාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය
දෙවැනි වරටත් ජනාධිපතිවරයේ දිවුරුම් දෙමින්
1999 දෙසැම්බර් 22 වැනි දින
අරලියගහ මන්දිරයේ සිට
ජාතිය අමතා කළ කතාව

අතිමேතල ඉනාතිපති ජන්තිරිකා පන්දාරනායක
ලුමාරතුන්ක අවර්කන් 1999 ධුසම්පර් 22 ඡුම් තුකති
ඉරන්දාම් ලුහෙයුම් ඉනාතිපතියාකම් පතුවියෙර්හර් පින්නර්
අලරි මානිකෙයිල් ඉරුන්තු
නාඳුරු මකකරුකු ඡුර්හිය ඡුරෙ

ADDRESS TO THE NATION BY
HER EXCELLENCY THE PRESIDENT
CHANDRIKA BANDARANAIKE KUMARATUNGA
AT THE SECOND INAUGURATION
ON DECEMBER 22, 1999
AT TEMPLE TREES

පරි. අංක	6766
වර්ග ප්‍රමාණය	808.51
දිනය	2009.03.05

අතිගරු වන්දිකා ඛණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය
 දෙවැනි වරටත් ජනාධිපති ධුරයේ දිවුරුම් දෙමින්
 1999 දෙසැම්බර් 22 වැනි දින
 අරලියගහ මන්දිරයේ සිට
 ජාතිය අමතා
 කළ කතාව

ගරුතර මහා සංසරත්තයෙන් අවසරයි,
ගෞරවනීය සුභකතූමනි,
මැති, ඇමතිවරුනි,
ආදරණීය මව්වරුනි, පියවරුනි,
සහෝදර, සහෝදරියනි,
ආදරණීය දරුවනි,

මේ රටේ ජනාධිපති ලෙස නැවතත් මා තෝරා පත් කරගත් ශ්‍රී ලංකාවාසී සියලු සොයුරු සොයුරියන්ට මගේ අප්‍රමාණවූත්, ගැඹුරුවූත් කෘතඥතාව පළමුකොට ම පළ කර සිටිමි. ප්‍රාතිහාර්යකින් මෙන් දිවි ගලවාගත් මා වෙත පිරිනමන ලද මෙම සුවිශේෂ වූ ජනාධිපතිවරණ ජයග්‍රහණය මම ඉතාමත් නිහතමානී ලෙස පිළිගනිමි.

මගේ ජීවිතය නැති කිරීමට ත්‍රස්තවාදීන් බියගුළු හා නිවට ප්‍රයත්නයක් දැරූ මොහොතේ සිට මගේ ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් ආශීර්වාද කළ හා සෙත් පැතු සියලුදෙනාටත් මෙම ජයග්‍රහණය වෙනුවෙන් වෙහෙස නොබලා ඇප කැපවීමෙන් ක්‍රියාකළ හා එම ජය ප්‍රාර්ථනා කළ සියලුදෙනාටත් මම, මගේ හද පත්ලෙන්ම නැගෙන විශේෂ ස්තූතිය පිරිනමමි.

එහෙත් තවදුරටත් කතා කරන්නට මත්තෙන් මම ඔබෙන් එක් ඉල්ලීමක් කරමි. පසුගිය දෙසැම්බර් 18 වැනිදා සිදුවූ ඒ මහා බිහිසුණු විනාශකාරී සිද්ධියේ දී සොරාගනු ලැබූ ජීවිත වෙනුවෙන් ද, මේතාක් ඇතිවූ බිහිසුණු ගැටුම්වල දී ජීවිත පුජා කර ඇති සියලු ශ්‍රී ලාංකිකයින් වෙනුවෙන් ද විනාඩියක නිශ්ශබ්දතාවක් රකින ලෙස මම සමස්ත ජාතියෙන්ම ඉල්ලා සිටිමි.

(නිශ්ශබ්දතාවය)

මිත්‍ර වරුනි, මා වෙත පිරිනැමීමට සුදුසු යයි දෙවියන් විසින් කීරණය කරන ලද්දාවූ මෙම ජයග්‍රහණය මගේ ජයග්‍රහණයක් පමණක් නොවෙයි. එය ජීවිතය ගලවා ගත් මවකගේ, දරු දෙදෙනා..... (ජනාධිපතිනිය කතා කරගත නොහැකිව විනාදියක් පමණ නිශ්ශබ්දව සිටී) ලැබූ ජයග්‍රහණයක් පමණක් නොවෙයි.

එය අපේ සමස්ත ජාතියම ලැබූ ජයග්‍රහණයක් බවට මට කිසිදු සැකයක් නැත. එය දෙවියන්ගෙන් ලැබුණු අනිශය සුවිශේෂවූ හා බලසම්පන්නවූ ජයග්‍රහණයක් බවට ද මට කිසිම සැකයක් නැත.

දැන් මේ මොහොතේ ඔබත්, ජාතියත් ඉදිරියේ කතා කරන්නේ ඔබත්, අපත් කාලාන්තරයක් මුළුල්ලේ පැතු සාමය ළඟා කර ගැනීමේ කාර්යයට නායකත්වය දීමට ඉතාමත් සුදුසුකම් ඇති නායිකාව යයි මම විශ්වාස කරමි. දැන් ඔබ ඉදිරියේ සිටින්නේ අපේ ජාතියේ ආත්මය තුළ ඇති දුක් වේදනා ඉතාමත් නිවැරදි ලෙස අවබෝධ කරගත් නායිකාවයි. සෑම මානව වද වේදනාවක්ම උපරිම මට්ටමින් දරාගෙන ඒවා ජයගෙන, එම දුක් වේදනාවන්ට පාදක වූ තත්ත්වයන් මුලිනුපුටා දැමීමේ අදිටනින් ශක්තියත්, ධෛර්යයත්, හැකියාවත් ලබාගෙන දිවි රැකගත් නායිකාව දැන් ඔබ ඉදිරියේ පෙනී සිටියි.

සෑම අතකින්ම මනුෂ්‍යයෙකුට දරා ගතහැකි උපරිම මට්ටමින් අපේ ජාතියේ දුක් වේදනා මම අත් විඳ ඇත්තෙමි. පියෙකු අහිමිවීමේ කුරිරු වේදනාව මම දනිමි. මාතෘත්වයේ ආදරණීය වේදනාව දනිමි. එසේම සෑමයෙකු අහිමිවීමේ ආත්මය සිඳි බිඳ දමන වේදනාව ද අත්විඳ ඇත්තෙමි. දැන් මම මගේ ජීවිතයේ එතෙක් නුදුටු ඒ අඳුරු අගාධයේ එළිපත්ත අසලටම පිය නගා ආපසු පැමිණ ඇත්තෙමි. කලින් ඉටු කළාටත් වඩා කැපවීමෙන් යුතුව හා වඩාත් ලැදියාවකින් යුතුව තවදුරටත් මා ඔබට සේවය කළයුතු යයි කීරණය කළ ඒ බලය ප්‍රාතිහාර්යකින් මෙන් මගේ දිවි ගලවා දී තිබේ.

මිත්‍රවරුනි, මීට කලින් ද කිහිප විටක්ම ක්‍රියාත්මක වූ ඒ අන්ධකාරයේ හස්තය අපේ දේශය මත නැවතත් බිහිසුණු ලෙස ක්‍රියාත්මක වූ රාත්‍රිය ලෙස 1999 දෙසැම්බර් 18 වෙනි දින රාත්‍රිය ඉතිහාස ගතවනු ඇත. අපේ

දේශය මත පැටවී ඇති වෛරය හා මරණයේ සාපයෙන් දේශය බේරා ගැනීමට මා තුළ ඇති අධිෂ්ඨානය කෙරෙහි කිසියම් ආකාරයක සැකයක් ඇති කරගෙන සිටින සියළු දෙනාට දැන් මගේ මුහුණ බලා ඒ සැකය ගැන කතා කරන්නැයි මම අභියෝග කරමි. ආදරය, කරුණාව හා දයාව පෙරදැරි කරගෙන මේ රටේ නිත්‍ය සාමයක් ඇති කිරීමට වන්දිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග තුළ අවංක අභිප්‍රායක් නැතැයි හැකිනම් කියන ලෙස මම ඔවුන්ට අභියෝග කරමි.

ඇත්තෙන්ම එවැනි අයට අද මගේ සිරුරේ ඇති මේ තුවාල වලින් මම පිළිතුරු දෙමි. මේ රටේ පවතින මේ කාලකණ්ණිවුක්, කේරුමක් නැතිවූක් ලේ ගැලීම හා විනාශය අවසන් කිරීම සඳහා මා තරම් කැප වීමෙන් හා අධිෂ්ඨානයෙන් යුතුව කටයුතු කරන කිසිම පුද්ගලයෙකු මේ පෘථිවිය මත නැතැ යි මෙම තුවාල සමගින් මම ඔවුන්ට පිළිතුරු දෙමි. අපේ දේශයේ නිදහස් ලෙස හැසිරෙන සතුරා පැහැදිලිව ම හඳුනාගත් වෙනත් කිසිම දේශපාලන නායකයෙකු මේ රටේ නැතැයි යන්න මා ඔවුන්ට දෙන පිළිතුරයි. ඒ සතුරා වෛරය යි. මා කතා කරන විට ඒ සතුරා මා ඉදිරිපිට සිටියි. මම ඔහු දකිමි. මම ඔහු හඳුනමි. මාත් මගේ පවුලේ අයත් අපේ ජාතියත් ඒ සතුරා හඳුනයි. ඔහු වරක් දෙවරක් නොව කිහිප වතාවක්ම අපට අත තබා ඇත.

ඔහුගේ ස්පර්ශය මට දැනුණේ අවසාන වතාවට බව මා ප්‍රකාශ කරන්නේ ඇත්තෙන්ම නොසැළෙන විශ්වාසයකින් යුතුවයි. මේ දේශය වසාගෙන ඇති වෛරයේ, මරණයේ හා විනාශයේ සාපයෙන් එය ගලවා ගැනීම සඳහා මා මේ මොහොතේ සිට ඉදිරියට දරන වෑයම සාර්ථකව අවසන් කරනතුරු මට සැනසුම් සුසුමක් හෙළිය නොහැකි ය. තවත් කාලයක් සඳහා අලුතින් මට ලැබුණු මේ ජීවිතය සහ මේ ජාතික ආශ්වර්ස අපේ රට මුදා ගැනීම සඳහා 'මා ඉෂ්ට කිරීමට පොරොන්දු වන බාරයක් වේ නම් අපේ රට සඳහා වූ අලුත් ඉරණමක ආරම්භයයි. අපේ බාරයත්, අපේ ඉරණමත් අත් කිසිවක් නොව, සාමය යළි ළඟා කර ගත යුතු බවයි.

ජනාධිපතිවරුන් කොහෙන් හෝ බිහි නොවන්නාක් මෙන් ම සාමය ද කොහෙන් හෝ ඉබේ පහළ වන්නේ නැත. අපේ ජනතාවගේ අත්වලින් දෙන ජන්දයෙන් ජන්දය ගණන් කොට ජනාධිපතිවරයකු තෝරා ගන්නා

ආකාරයට සාමය ද එකිනෙකාගේ ආත්මයෙන් ආත්මය හා සිත්සතත් මගින් ළඟා කර ගත යුතු යි.

(ප්‍රංශයේ හිටපු ජනාධිපතිවරයකු වන) ප්‍රාන්ස්‍යුවා මිතොරොන් සාමය ගැන මෙසේ ප්‍රකාශ කළේ ය.

සාමය අරගලයකි.

සාමය කිසිවිටෙකත් නිකම් ලැබෙන්නේ නැත.

එය කිසිවිටෙකත් ඉබේ අත්පත්කරගත හැක්කක් නොවේ.

එය ළඟාකර ගත හැක්කේ නිර්භීතභාවයෙන්, සෙසු අයට ගරු කිරීමෙන් ප්‍රතිඵලයක් හැටියටයි.

ඒ සඳහා සෑම කෙනෙකුගේම අවබෝධය හා ඇපකැපවීම අත්‍යවශ්‍ය යි.

සාමය යනු බලවතා විසින් ඉහළින් පටවනු ලබන නීතියක් නොවේ. එය සමානත්මතාව සහ සියළු ජනතාවන්ගේ ආත්ම ගරුත්වය මත පදනම් වුවකි.

මේ අනුව සාමය ළඟාකර ගැනීම ජනාධිපතිවරයාට පමණක් නොව අප සියලුදෙනාටම අයත් කරතර්‍යයකි. එසේම එය තමන් ඉටුකළ යුත්තේ කුමක්දැ යි තිශ්වය කරගත නොහැකි ව අතීතයේදී පසෙකට වී සිටි කොටස් වලට ද අයත් කාර්ය භාරයකි. අද සිට ඉදිරියට ගතවන දිනක්, දිනක් පාසා මවුන්ගේ ජීවිතවලට හා හදවත්වලට අප සාමය ඇතුළත් කළ යුතු ය.

ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ශ්‍රී ලාංකීය ජනතාව අද මේ සත්‍යය දෙස සිය දෙනෙත් විවර කොට සිටිති. මෙය මා ලැබූ ජයග්‍රහණය පිළිබඳ කදිම සංකේතයකි. එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානයේ ඝාතන ඉලක්කය වැරදී ගිය දේශපාලන නායකයෙකු ලෙස අද මම විශේෂත්වයක් දරමි. එබැවින් සමස්ත එල්.ටී.ටී.ඊ. ත්‍රස්තවාදයම පරාජයට පත් කළහැකි දේශපාලන නායකාව මා වනු ඇති බව මේ රටේ ජනාධිපති හැටියටද සියලු ආගම්, ජාති, වර්ග වලට අයත් හා විවිධ දේශපාලන මත දරන මගේ සියලු ජනතාවගේ නායකාව හැටියටද මම ප්‍රකාශ කරමි.

ජනතාවගේ ජන්දය දිනා ගැනීමේ හුදු චේතනාවෙන් විනා වාර්ෂික ගැටුම විසඳා ගැනීම සඳහා කතා කළ දේශපාලනඥයෙකු නැතැයි යන බලාපොරොත්තු කඩ වූ චේතනාවෙන් මෙම ජනාධිපතිවරණ ව්‍යාපාරය දෙස ඇතැමෙක් බලා සිටියහ. එහෙත් ඒ සම්බන්ධයෙන් කිසියම් සැකයක් තිබුණේ නම් ඔවුන්ට මම මෙසේ කියමි. මගේ සිරුරේ ඇති මේ තුවාල මගේ අවංකභාවය ඔප්පු කරන්නකි. නියමිත කාලයට වඩා වසර එකහමාරකට කලින් ජනාධිපතිවරණය පැවැත්වීමට මා කීරණය කළ විට මා පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කළේ මගේ එකම අරමුණ තවදුරටත් ප්‍රමාද නොකොට මේ යුද්ධය අවසන් කොට සාමය ඇති කිරීම බවයි.

ඇත්තෙන්ම සාමය හා ජාතික සමගිය සඳහා වූ මේ අරමුණ සාර්ථක කර ගැනීම පිණිස දෙවියන් මගේ ජීවිතය බේරාදුන් බව මම විශ්වාස කරමි. එය මා විශ්වාස නොකරන්නේ නම් මගේ සහෝදර, සහෝදරියන් විසින් මා නැවතත් තෝරා පත්කර ගනු ලැබූ මේ උසස් තනතුර දැරීමට මා නුසුදුසු යයි මා විශ්වාස කරමි.

අප මුහුණදී ඇති වර්තමාන ප්‍රශ්නයේ සුළු මුළු ගැනත් යමක් කියමි. මා දෙස බලන්න. මගේ තුවාල දෙස බලන්නැයි මම ඔබට නැවතත් කියමි. මේවා දේශපාලනය නිසා ඇතිවූ තුවාල නොවේ. මේවා සමානාත්මතාව වෙනුවෙන් කරන ලද සාධාරණ අරගලයක තුවාල නොවේ. මේවා ස්වාධීනත්වය සහ ස්වයංකීරණ ගැනීමේ අයිතිය සඳහා වන උදාර සඳ්ව්‍යාපාරයක් වෙනුවෙන් කරන අරගලයක තුවාල නොවේ. මේවා මිනිසා විසින් මිනිසා කෙරෙහි අමු අමුවේ නිරුවත් ලෙස දක්වනු ලබන චෛරයේ තුවාලයි. මේවා මිනිසා හුදු කිරස්ඵිතත්වයේ සිට ආධ්‍යාත්මයේ දිව්‍යමය රජදහනට ඔසවා තැබූ මානව සාරධර්ම කිසිවක් කෙරෙහි තැකීමක් නොමැතිවීමෙන් ඇතිවූ තුවාලයි. මෙවැනි තුවාල සිදුකළ අයට තවදුරටත් දඬුවම් නොලැබ නිදහසේ සිටින්නට ඉඩ දිය යුතු නොවේ.

පහරදෙනු ඇතැයි බියෙන් දුර්වල වෙනවා වෙනුවට අපේ අධිෂ්ඨානය මේ බියගුළු ක්‍රියා නිසා අසීමිත ලෙස ශක්තිමත්වී ඇති බව උතුරු නැගෙනහිර චෛරයේ හා ප්‍රචණ්ඩත්වයේ නාමයෙන් ක්‍රියා කරන සියලුදෙනාටත්, දකුණේ ඔවුන්ගේ ආධාරකරුවන්ටත් අපි අනතුරු අහවමු.

මේ දේශයේ ත්‍රස්තවාදයට හා ප්‍රචණ්ඩත්වයට ඉඩ ඇති දින ගණන සීමිතය. එය ඉතාම කෙටි දින ගණනක් පමණකි. ඒ බව ත්‍රස්තවාදයට ආධාර අනුබල දෙන සියලුදෙනාටත් ත්‍රස්තවාදයට නියමින් හෝ අන්‍යෝන්‍ය සහයෝගය දක්වන සියලුදෙනාටත් එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානයේ බියගුල්ලන් අනුගමනය කරන හිංසාකාරී ක්‍රියාමාර්ගය රහසේ හෝ ප්‍රසිද්ධියේ අනුමත කරන සියලුදෙනාටත් අපි එකසේ අනතුරු අඟවමු.

ත්‍රස්තවාදයට සහයෝගය දක්වන මිනෑම කරාතිරමක කෙනෙකුට විරුද්ධව හැකි උපරිම ක්‍රියාමාර්ගය ගැනීමට මේ රජය මොහොතකටවත් පසුබට නොවන බව මේ රටේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් හා බර්ගර් යන සියලු රටවැසියන්ට අපි සහතික වෙමු.

මේ රටේ ජනතාව තමන්ගේ අභිප්‍රාය කුමක්දැයි පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කොට ඇත. ඔවුන්ට සාමය අවශ්‍යයි. ඒ සඳහා ඔවුන් සාමය වෙනුවෙන් පෙනී සිටින නායිකාවක තෝරාගෙන ඇත. ඔවුන්ට ජාතික සමගිය අවශ්‍යයි. ඒ අනුව අපේ බලවේග ශක්තිමත් කිරීමේ හැකියාව ඇතැයි ඔප්පුකොට ඇති නායිකාවක ඔවුන් තෝරා ගෙන ඇත. ඔවුන්ට සහෝදරත්වය ද අවශ්‍ය බව සහතිකය. ඒ අනුව ඔවුන් ශක්තිමත් ජනාධිපතිවරියක තෝරා ගත්තා පමණක් නොව ඉතා ශක්තිමත් විපක්ෂයකට ද ස්වකීය පැහැදිලි සහයෝගය පළ කර තිබේ.

මා දිනාගෙන ඇති ජයග්‍රහණයේ ප්‍රමාණයේ තේරුම කුමක්දැයි අප හොඳින් අවබෝධ කරගත යුතුයයි මම විශ්වාස කරමි. සාමයේ පහත් සිඵව ජාතියේ එක් කොටසක් රැගෙන යද්දී අනික් කොටස නිකම් බලා සිටීමේ තත්ත්වයක් අපේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වන්නේ නැති බව මට ඉතා පැහැදිලියි. ඉරණම විසින් අප මත පටවා ඇති මේ බර පක්ෂ දෙක විසින්ම බෙදා හදා ගතයුතු යයි අපේ ජනතාව අදහස් කරන බවක් මම විශ්වාස කරමි. ප්‍රබල පක්ෂ දෙකක් නිර්මාණය කිරීමේ ශක්තිය ලාංකීය ජාතියට ඇත. ජාතිය ගොඩනැගීම සඳහා මෙම පක්ෂ දෙක මේ ශක්තිය උපයෝගී කර ගතයුතු යයි මම විශ්වාස කරමි.

දේශපාලන සටන කිසිවිටෙකත් පහසු එකක් නොවේ. එමනිසා ජනාධිපතිධුරය ජය ගැනීමට රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා දැරූ අසාර්ථක ප්‍රයත්නය ගැන මම අවිංකවම කනගාටුවෙමි. එහෙත් වික්‍රමසිංහ

මහතා ද මෙම ප්‍රශ්නයේ ස්වභාවය තම හදවතට සම්ප කර ගතයුතු බව මම කියමි. මා එසේ කියන්නේ ඔහුටත්, ඔහුගේ පක්ෂයටත් ලැබුණු ඉතාමත් වැදගත් වූ මෙම සහයෝගයේ තේරුම එකම එක කරුණක් සඳහා පමණක් අදාල වන බැවිනි. සාමකාමී සන්සුන් නව ශ්‍රී ලංකාවක් ගොඩනැගීම සඳහා අප දරන ප්‍රයත්නයේදී අපේ අත ළඟටම පැමිණ ඇති මෙම සුවිශේෂ අවස්ථාවේදී වැදගත් කාර්යභාරයක් වික්‍රමසිංහ මහතා ඉටු කරනු ඇතැයි යන්න මේ රටේ ජනතාව තවමත් බලාපොරොත්තුවන කරුණකි.

වික්‍රමසිංහ මහතාණෙනි, මේ රජයට එක්වන්නැයි ඔබටත්, ඔබේ ආධාරකරුවන්ටත් මම ආරාධනා කරමි. ඒ සඳහා මගේ දැක් ඔබ වෙත දිගු කරමි. ඔබේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරය පුරා ඔබ පළකල ඒ කැපවීම, එනම් සාමය සඳහා වූ කැපවීම ක්‍රියාවට නංවන ලෙස මම ඔබෙහුත්, ඔබේ ආධාරකරුවන්ගෙහුත් ඉල්ලා සිටිමි. පවු දේශපාලන වාසි අපේක්ෂාවෙන් හෝ හිංසාව හා ප්‍රචණ්ඩත්වය පැතිරවීමට උත්සාහ දරන අය සමඟ කිසිම ආකාරයක ගිවිසීමක් නැතිව සාමය උදාකැර ගැනීම සඳහා ඔබේ ඡන්ද ව්‍යාපාරයේදී ප්‍රතිඥා දුන් පරිදි ඔබේ කැපවීම ක්‍රියාවට නංවන්නැයි මම තරයේ ඉල්ලා සිටිමි.

මේ සමඟම අපේ රටේ සිටින සියලු ජාතීන්ට හා ආගම්වලට අයත් නායකයින්ටද මම මගේ මිත්‍රත්වයේ හස්තය දිගු කරමි. අපි සියලුදෙනා එකමුතුවී මේ ත්‍රස්තවාදය හා මරණයේ සංස්කෘතිය ඉවත දමමු. අපේ ජාතියේ ආත්මය යළි උතුම් මනුෂ්‍යත්වයට පත්කිරීමේ මේ ගමනට එක්වන්නැයි අපි අපේ සියලු ආධාරකරුවන්ට ආරාධනා කරමු. අපේ අත් සියලු අරමුණු ඉටු කර ගැනීම සඳහා උත්සාහ දැරීමට කළින් සාමය සඳහා වන අපේ ඉතාමත් ප්‍රමුඛවූත්, අත්‍යවශ්‍යවූත්, බෙහෙවින් හදිසිවූත්, කාර්යය සපුරා ගැනීම සඳහා පවු ආකල්ප, වෙනස්කම්, ඊර්ෂ්‍යා, කුඩුකේඩුකම් හා සියලු වාද බේද පසෙක ලා එක්වන්නැයි අපි සියලු ආගම් අදහන සියලුදෙනාගෙන් ඉල්ලා සිටිමු.

දීර්ඝ කාලයක් මුදුල්ලේ එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානයට සහයෝගය දැක්වීම සඳහා බලහත්කාරයෙන් එක්කරගෙන ඇති අපේ ජාතියේ ඒ අහිංසක තරුණ තරුණියන්ට මම අනුකම්පා කරමි. මා මගේ දරුවන් වැළඳ ගන්නා ආදරණීය ආකාරයෙන්ම මම ඔබ වැළඳ ගන්නෙමි. ඔබේ හදවත්

තුළ ඇති මේ වෛරය ඉවත දමා ඔබේත්, අපේත් විමුක්තිය පිණිස වන ජාතියේ සාමූහික උදාර ප්‍රයත්නය සඳහා එකමුතු වන්නැයි මම ඔබෙන් ඉල්ලා සිටිමි. කිසිදු මානව ප්‍රශ්නයකට විසඳුම වෛරය නොවන බව ඔබේ නායකයින්ට ඒත්තු ගැන්විය හැක්කේ එම අවබෝධයෙන් පමණකි.

වැරදීමකින් හෝ වේවා ප්‍රභාකරන් මහතා කෙරෙහි විශ්වාසය තබා ඇති අපේ සියලු දමිළ සොහොයුරු සොහොයුරියන්ට ද මම මගේ මිත්‍රත්වයේ හස්තය දිගු කරමි. එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය පෙනී සිටින ප්‍රවණතාවය හා වෛරය සඳහාම පිටුදකින ලෙස ප්‍රභාකරන් මහතාගෙන්ද ඉල්ලා සිටින්න. ඔබ සාමයේ ආලෝකය දැක ගතයුතුය. තවදුරටත් ප්‍රමාද නොකොට ප්‍රභාකරන් මහතා සාකච්ඡා මේසයට කැඳවාගෙන ඒම සඳහා ඔබට සුලු වශයෙන් හෝ කළහැකි සෑම දෙයක්ම කරන්නැයි මම ඔබෙන් ඉල්ලා සිටිමි. ප්‍රවණතා ක්‍රියා හා හිංසාව අත්හැර සාමය ස්ථාපිත කිරීම පිණිස අප සමග එක්වන ලෙස එල්.ටී.ටී.ඊ. සාමාජිකයන් හෝ ආධාරකරුවන් පොළඹවා ගැනීම සඳහා ඔවුන්ට ඒත්තු ගැන්විය හැකි සෑම තර්කයක්ම උපයෝගී කරගන්නා ලෙස මම ඔබෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

මිනිසා ස්වභාවයෙන්ම යහපත් බව මම තවමත් විශ්වාස කරමි. අපේ ජාතියේ උත්තරීතරභාවය යළි ළඟා කර ගැනීම සඳහා මිනිසාගේ ඒ යහපත් බව යොදා ගැනීමට කාලය පැමිණ ඇතැයි මම අදහමි. මෙය මගේ එක් අභිලාෂයකි. මෙම අභිලාෂය මුදුන් පමුණුවා ගත්විට අප දිගු කලක් මුළුල්ලේ බලාපොරොත්තුවන සෙසු සියලු අපේක්ෂා කිසිදු බාධාවකින් තොරව මුදුන් පමුණුවා ගැනීමට හැකිවනු ඇතැයි යන්න මගේ දැඩි විශ්වාසයයි.

අපේ ආදරණීය දේශයේත්, අපේ ජනතාවගේත්, අපේ දරුවන්ගේත් ඉතාමත් හදිසිවූත්, උදාරවූත් මෙම කර්තව්‍යය මුදුන් පමුණුවා ගැනීම සඳහා ඔබ සමග එක්වීමට මරණයේ එළිපත්ත අසළ සිට මම ආපසු පැමිණ සිටිමි.

அதிமேதகு ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க
குமாரதுங்க அவர்கள் 1999 டிசம்பர் 22 ஆம் திகதி
இரண்டாம் முறையும் ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்ற பின்னர்
அலரி மாளிகையில் இருந்து
நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றிய உரை

சங்கைக்குரிய மகா சங்கத்தினரே,
பெருமதிப்புக்குரிய சமயக் குரவர்களே,
கௌரவ அமைச்சர்களே, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களே,
என் அன்புக்குரிய தாய்மார்களே, தந்தையரே,
சகோதர, சகோதரிகளே,
அன்புக்குரிய பிள்ளைகளே !

எனது இலங்கை சகோதர, சகோதரிகள் தம்முடைய ஜனாதிபதி
என்ற வகையில் மீண்டும் தமது நம்பிக்கையை வைத்து என்னைத்
தெரிவு செய்தமைக்காக எனது மனமார்ந்த ஆழ்ந்த நன்றியைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தெய்வ சங்கற்பத்தினால் எனக்குக்
கிடைத்த இந்த வெற்றியை நான் பணிவோடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

பயங்கரவாதக் கோழைகள் எனது உயிரைப் பறிக்க முயற்சி
செய்த நாட்கள் முதலாக எனக்காகப் பிரார்த்தனை செய்த
அனைவருக்கும், எனது வெற்றிக்காகப் பிரார்த்தித்துக் கடுமையாகப்
பாடுபட்ட அனைவருக்கும் எனது ஆழ் மனதில் இருந்து நன்றி
கூறுகிறேன்.

என்னுடைய உரையைத் தொடர்வதற்கு முன்னர், டிசம்பர் 18 ஆந்
திகதியன்று நிகழ்ந்த பயங்கரமான அழிவில் சூறையாடப்பட்டவர்
களின் ஆன்ம சாந்திக்காகவும், உண்மையிலேயே இந்தக்
கொடூரமான மோதலில் தமது உயிரை இழந்த இலங்கையர்கள்
அனைவரின் நினைவாகவும் நாடு முழுவதும் ஒரு நிமிட
மௌனாஞ்சலியைச் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு
கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மௌனம்)

நண்பர்களே, இந்த வெற்றி இறைவன் தந்த வெற்றி. எனக்காக மாத்திரமல்லாமல், இரண்டு பிள்ளைகளின் தாயான எனது உயிரைக் காப்பாற்றியதற்காக மாத்திரமல்லாமல், எமது தேசம் முழுவதற்கும் கிடைத்த ஒரு மகத்தான வெற்றியாக இறைவன் இந்த வெற்றியை எனக்குத் தந்திருக்கிறார் என்பதில் ஐயம் கிடையாது. இந்த வெற்றி அதிவிசேடமானது. இது கடவுள் வழங்கிய விலைமதிப்பற்ற கொடை என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில், நாம் நீண்ட காலமாக ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமாதானத்திற்கு தம்மை வழி நடத்தக் கூடிய ஆகவும் தகுதி பெற்ற ஒரு தலைவர், இப்போது உங்கள் முன்னால், இந்தத் தேசத்தின் முன்னால் இருப்பதாக நான் நம்புகிறேன். எனது தேச ஆன்மாவின், துயரத்தை துல்லியமாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு தலைவர் இப்போது உங்கள் முன் நிற்கிறார்.

ஒவ்வொரு மனித வேதனையும் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டுள்ள ஒரு தலைவர், உறுதி, ஆற்றல், வேதனையின் மீதான வெற்றிக்கும் அந்த வேதனையின் ஊற்றுக் கண்களை அழித்தொழிப்பதற்குமான நிர்ணயம் ஆகியவற்றுடன் உயிர் தப்பியுள்ள ஒரு தலைவர் உங்கள் முன் நிற்கிறார்.

எமது தேசத்தின் துயரத்தை மனிதாபிமானத்திற்குச் சாத்தியமான ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நான் அனுபவித்திருக்கிறேன். ஒரு தந்தையை இழந்த கொடிய வேதனையிலும் தாய்மையின் பாசம் மிக்க துயரத்திலும் கணவனை இழந்த கதிகலங்கச் செய்யும் நோவிலும் இந்தத் துயரத்தை நான் அனுபவித்திருக்கிறேன். இறுதியாக, காரிருளில் ஆழ்ந்த அழிவுக்குள் எனது வாழ்வின் விளிம்பில் நான் காலடி வைத்துவிட்டேன். ஆனால், முன்னை விட கூடுதல் அர்ப்பணிப்போடும் தீராத பற்றோடும் உங்களுக்கு மேலும் பணியாற்றும் முகமாக ஏதோ ஒரு அற்புதமான சக்தியினால் மாத்திரமே நான் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர்களே, 1999 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 18 ஆந் திகதி இரவு, வரலாற்றில் இடம்பெறும். ஏனெனில், இந்த இரவு அறியாமை இருளின் கோரக் கரங்களால் தீண்டப்பட்ட தேசம் என்று ஒரு தடவை அல்ல பல தடவைகள் வரலாற்றில் இடம்பெறும். எமது

இந்தத் தேசத்தின் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள வெறுப்பு, மரணம் ஆகியவற்றின் சாபக்கேட்டை நீக்க வேண்டும் என்று நான் எடுத்த முடிவை சந்தேகித்த அனைவரும், இப்போது எனது முகத்தைப் பார்த்து, மீண்டும் சந்தேகிக்க முடியுமா என்று நான் சவால் விடுக்கிறேன்.

கருணை, நேசம் ஆகியவற்றின் கரங்களோடு நிரந்தர சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதில் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க நேர்மையில்லாதவராக இருக்கிறார் என்று அவர்களுக்குத் துணிவிருந்தால் இப்போது கூறுமாறு நான் சவால்விடுக்கிறேன்.

இந்த நாட்டின் துர்ப்பாக்கியமான, இதயமற்ற ரத்தக் களறியையும் அழிவையும் நிறுத்துவதற்கு என்னை விடக் கூடுதல் உறுதிபூண்டவர் இந்த மண்ணில் எவரும் இல்லை என்றே அவர்களுக்கு நான் பதில் கூறுவேன். அது மாத்திரமல்ல, என் உடலிலுள்ள இந்தக் காயங்களே அவர்களுக்கு பதில் கூறும். எமது மண்ணில் சுதந்திரமாக நடமாடித் திரியும் எதிரியை நான் காண்பதைப் போல வேறு எந்த அரசியல் தலைவரும் தெளிவாகக் காணவில்லை என்று நான் அவர்களுக்குப் பதில் கூறுவேன். வெறுப்பு என்ற அந்த விரோதி நான் உங்கள் முன் உரையாற்றும்போது என் முன்னால் நிற்கிறார். நான் அவரைப் பார்க்கிறேன். எனக்கு அவரைத் தெரியும். நானும் எனது குடும்பமும் இந்தத் தேசமும் பல தடவைகள் அவரால் தீண்டப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்திருக்கிறோம்.

உண்மையிலேயே அந்த எதிரியின் கொடும்பிடியை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன் என்பதை அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் நான் கூறுகிறேன்.

ஏனெனில், இன்று முதல் இந்த மண்ணிலிருந்து வெறுப்பையும் அதன் சாபக்கேடான மரணத்தையும் அழிவையும் ஒழித்துக்கட்டும் வரையில் நான் ஓய்ந்திருக்கப் போவதில்லை.

இந்தப் புத்தியிர், இந்தத் தேசிய அற்புதம் ஒரு சூளுரையின் தொடக்கமாக, எமது நாட்டுக்கு ஒரு புதிய விதியாக இருக்கட்டும். எம்முடைய சூளுரையும் எம்முடைய கதிப்போக்கும் சமாதானம் நல்லாட்சி புரிய வேண்டும் என்பதே.

ஆனால், ஜனாதிபதிகள் சூனியத்தில் இருந்து உருவாவதில்லை. அதுபோலவே சமாதானமும் வெறுமையில் இருந்து தோன்றுவதில்லை. எமது மக்களின் ஒவ்வொருவரது கரங்களும் அளித்த வாக்கினால் ஜனாதிபதி தெரிவு செய்யப்படுவதைப் போலவே சமாதானமும் ஒவ்வொரு தனிநபரதும் ஆன்மாவினால் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

(பிரான்சில் இருந்த ஜனாதிபதி ஒருவர்) பிரான்சு வாமித்தரோன் சமாதானம் பற்றி இவ்வாறு கூறினார்:

சமாதானம் ஓர் போர்.

சமாதானம் எப்போதுமே தாராளமாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை, ஒருபோதும் தாராளமாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

அதன் வெற்றி, துணிவினதும் ஏனையோருக்கான மரியாதையினதும் பலாபலனாகும். அதற்கு அனைவரிடம் இருந்தும் புரிந்துணர்வும் கடமைப் பொறுப்பும் தேவைப்படுகின்றன.

சமாதானம் என்பது வல்லவர்களால் திணிக்கப்படும் சட்டமல்ல, ஆனால், அனைத்து மக்களதும் சமத்துவம், மாண்பு ஆகியவற்றின் மீது நிலைநிறுத்தப்படுவது.

எனவே, சமாதானத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் கடமை உங்களின் ஜனாதிபதிக்கு மாத்திரம் உரியதல்ல; ஆனால், கடந்த காலத்தில் தாம் என்ன பங்கை வகிக்க வேண்டும் என்பதில் நிச்சயமில்லாமல் ஒதுங்கியிருந்தவர்கள் உட்பட, எம் அனைவர் மீதும் சமத்தப்பட்டுள்ள கடமையுமாகும். எனவே, நாம் அனைவரும் இன்று முதற்கொண்டு ஒவ்வொரு நாளும் சமாதானத்தை எமது நெஞ்சங்களில், எமது உயிரோட்டங்களில் நிலைநிறுத்த வேண்டும்.

உணர்வின் உண்மைகளுக்கு கண் திறந்திருக்கும் லட்சோப லட்ச இலங்கையர்களுக்கு எனது வெற்றியானது, இனி நடக்க வேண்டியது என்ன என்பதற்கு ஒரேயொரு பொருத்தமான விடியலாக எழுந்து நிற்கிறது. ஏனெனில், எல்லரிஈ இயக்கத்தின் படுகொலை முயற்சி என்னிடம் மாத்திரமே தோற்றுப் போயுள்ளது; அந்த ஒரேயொரு அரசியல் தலைவர் என்ற தனிச்சிறப்பு எனக்கு இருக்கிறது. இந்த

நாட்டின் ஜனாதிபதி என்ற வகையில், எனது மக்கள் அனைவரதும் அனைத்து இனங்களதும் சமயங்கள் மற்றும் அரசியல் கருத்துக்களதும் தலைவர் என்ற வகையில் நான் ஒன்றை மாத்திரம் கூறுவேன். எல்லரிரு இயக்கத்தின் பயங்கரவாத முயற்சி இந்த ஒரேயொரு அரசியல் தலைவரால் மாத்திரமே தோல்வியடையும் என்று நான் கூறுவேன்.

மக்களின் வாக்குகளை வென்றெடுப்பதைத் தவிர இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதைப் பற்றி எந்தவொரு அரசியல்வாதியும் பேசுவதில்லை என்று தேர்தல் பிரசாரத்தின்போது விரக்தியுடன் இருந்த மக்கள் அனேகம். உங்களில் எவருக்காவது சந்தேகம் இருந்திருக்குமானால் எனது மனப்பூர்வத் தன்மைக்கு என் உடல் மீதுள்ள காயங்களே சான்று என்று நான் கூறுவேன். தேர்தல் நடப்பதற்கு ஏறக்குறைய 18 மாதங்கள் இருக்கும்போதே ஜனாதிபதித் தேர்தலை நடத்துவதற்கு நான் முன்வந்தபோது இனியும் தாமதிக்காமல் யுத்தத்திற்கு முடிவு கட்டுவதும் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதுமே எனது முக்கிய குறிக்கோள் என்பதை நான் தெளிவாகத் தெரிவித்திருந்தேன்.

உண்மையில் சமாதானம், தேசிய நல்லிணக்கம் என்ற இந்த நோக்கத்தை அடைவதற்காகவே தெய்வம் என்னைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். இதை நான் நம்பாவிட்டால் எனது சகோதரர்களும் சகோதரிகளுமான நீங்கள், மீண்டும் எனக்கு ஒப்படைத்துள்ள இந்த உயர் பொறுப்பைச் சுமக்கும் தகுதி எனக்கு இல்லாமல் போய்விடும்.

இனி எம்முடைய தற்காலப் பிரச்சினையைப் பார்ப்போம். மீண்டும் நான் உங்களுக்குக் கூறுகிறேன்; என்னைப் பாருங்கள், எனது காயங்களைப் பாருங்கள், இவை அரசியலின் காயங்கள் அல்ல. இவை சமத்துவத்திற்கான, ஒரு நீதியான போராட்டத்தின் காயங்கள் அல்ல. சுதந்திரம், சுயநிர்ணயம் என்ற உயரிய லட்சியத்தின் காயங்கள் அல்ல. இவை மனிதனுக்கு மனிதன் காட்டும் குருட்டுத் தனமான, அப்பட்டமான, முழுமையான வெறுப்பின் காயங்கள். குருட்டுத்தனமான, மதிக்கெட்ட மிருகத்தனத்தில் இருந்து ஆன்மீகத்தின் உச்ச நிலைக்கு மனிதனை உயர்த்துதல் மனிதாபிமானம்

உள்ள அனைத்தையும் உதாசீனப்படுத்துவதன் காயங்களாகும். இத்தகைய காயங்களை ஏற்படுத்துகின்றவர்களை இனியும் தடுக்காமல், தண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வெறுப்பு, பயங்கரவாதம் ஆகியவற்றின் பெயரால் செயற்படுகின்றவர்களும் தெற்கில் உள்ள அவர்களது ஆதரவாளர்களும் ஒன்றை மாத்திரம் நினைவில் கொள்ளட்டும். தாக்குதல் அச்சத்தின் மூலம் பலவீனமடைவதற்குப் பதிலாக அவர்களின் கோழைத்தனத்தினால் எம்முடைய உறுதி பெருமளவுக்கு பலமடைந்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் நினைவில் கொள்ளட்டும்.

பயங்கரவாதத்திற்கு உதவுவோரும் ஒத்தாசை புரிவோரும் நினைவில் கொள்ளட்டும்; பயங்கரவாதத்தை புரிவோரும் அல்லது ஆதரிப்போரும் நினைவில் கொள்ளட்டும்; எல்லா கோழைகள் கடைப்பிடிக்கும் வன்முறை - வழியை பகிரங்கமாக, அல்லது நேரடியாக ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் நினைவில் கொள்ளட்டும்; அது இதுதான்: இந்த மண்ணில் பயங்கரவாதத்தின் நாட்கள் எண்ணப்படுகின்றன. அந்த நாட்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவானவை.

இந்த அரசாங்கம் பயங்கரவாதத்திற்கு ஆதரவளிக்கும் எவருக்கு எதிராகவும் முடியுமான அளவு நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஒரு கணமும் தயங்காது என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும், தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் பறங்கியரும் சிங்களவர்களும் நினைவில் கொள்ளட்டும்.

இந்த நாட்டு மக்கள் தமது அபிலாஷையைத் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சமாதானத்தை நாடுகிறார்கள். ஒரு சமாதானத் தலைவரைத் தெரிவு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேசிய ஒற்றுமையை நாடுகிறார்கள். எமது சக்திகள் அனைத்தையும் ஐக்கியப்படுத்த முடியும் என்பதை நிரூபித்திருக்கும் ஒரு தலைவரைத் தெரிவு செய்திருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் நிச்சயமாகவே சகோதரத்துவத்தையும் நாடுகின்றனர். அவர்கள் ஒரு பலம் வாய்ந்த ஜனாதிபதியைத் தெரிவு செய்திருப்பதுடன் மாத்திரமன்றி, ஒரு பலம் வாய்ந்த உயிர்த்துடிப்புள்ள, எதிர்க்கட்சிக்கான தமது ஆதரவையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

நான் பெற்றுள்ள வெற்றியினுடைய அளவின் அர்த்தத்தை நாம் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நம்புகிறேன். எமது மக்களில் அரைவாசிப் பேர் சமாதானத் தீபத்தை ஏந்திச் செல்லவும் ஏனைய அரைவாசிப் பேர் ஓய்ந்திருக்கவுட் இந்தத் தேசத்து மக்கள் எண்ணியிருக்கவில்லை என்பது எங்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இந்த இரண்டு கட்சிகளும் எதிர்காலத்தினால் எமக்கு ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ள இந்தப் பளுவை பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எம்முடைய மக்கள் எண்ணுகிறார்கள் என நான் நம்புகிறேன். இரண்டு பலமான கட்சிகளை உருவாக்கும் வல்லமை இந்த நாட்டுக்கு இருக்கிறது. இந்தப் பலம் வாய்ந்த இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்து இந்தத் தேசத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்காக இந்த வல்லமையை நிச்சயம் பயன்படுத்த வேண்டும் என நான் நம்புகிறேன்.

அரசியல் போராட்டம் ஒருபோதும் சுலபமானதாக இருப்பதில்லை. எனவே, ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றி பெற முடியாது போன திரு. ரணில விக்கிரமசிங்க அவர்களுக்கு நான் மனப்பூர்வமாகவே இரங்குகிறேன். இருந்தபோதிலும் திரு. விக்கிரமசிங்க அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைக் கூறுவேன். அவர் மனம் தளர்ந்துவிடக் கூடாது. அவர் நிச்சயமாகவே மனம் தளர்ந்து விடக் கூடாது. ஏனென்றால் அவரும் அவரது கட்சியும் கொண்டுள்ள மிகக் கணிசமான ஆதரவு ஒரேயொரு விஷயத்தை மாத்திரமே பொருள்படுத்த முடியும். அதாவது, கைக்கு எட்டிய தூரத்தில் இருக்கும் பிரமாண்டமான வாய்ப்பையும் அமைதியையும் கொண்ட ஒரு புதிய இலங்கையை உருவாக்கும் எமது முயற்சிகளில், திரு. விக்கிரமசிங்க ஒரு முக்கியமான பங்கை வகிக்க வேண்டும் என்று இந்த நாட்டு மக்கள் இன்னமும் கருதுகிறார்கள்.

திரு. விக்கிரமசிங்க அவர்களே, நீங்களும் உங்களின் ஆதரவாளர்களும் இந்த அரசாங்கத்தில் சேர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்காக எனது நேசக் கரங்களை நீட்டுகிறேன்.

உங்கள் தேர்தல் பிரசாரம் முழுவதிலும் நீங்களே வழங்கிய உறுதிமொழிகள் உள்ளான குறுகிய அரசியல் லாபங்களுக்காக பயங்கரவாதத்தை விதைக்க முயற்சிப்போருடன் எந்த வகையிலும் சமரசம் செய்துகொள்ளாமல், நாட்டில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான உங்களது கடமைப் பொறுப்புக்கள் உள்ளன. உங்களின் நடவடிக்கைகளின் மூலமாக நீங்களும் உங்கள் ஆதரவாளர்களும் அவற்றுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேசமயம், எமது நாட்டின் சகல சமூகங்களது தலைவர்களுக்கும் சமயக் குரவர்களுக்கும் என்னுடைய நேசக் கரத்தை நீட்டுகிறேன். நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து வன்முறையும் கொலையும் மலிந்த இந்தக் கலாசாரத்தை ஒழித்துக்கட்டப் புறப்படுவோம். எமது தேசத்தின் ஆன்மாவை மீண்டும் மனிதாபிமானமுள்ளதாக ஆக்குவதற்கான இந்தப் பயணத்தில் சேர்ந்து கொள்ளுமாறு எமது ஆளணிகள் அனைத்தையும் அழைப்போமாக! எம்முடைய பல்வேறு சமயங்களும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகின்றனவோ அதையே செய்வோமாக! ஏனைய எல்லாவற்றையும் அடைவதற்கு முயலுமுன்னர் முதலாவதாகவும் மிக அவசரத் தேவையாகவும் உள்ள சமாதானத்தை அடைவதற்கு அற்பமான அனைத்தையும் பேதங்களையும் ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுவோமாக.

எல்லரிரு இயக்கத்தை ஆதரிப்பதன் மூலம் வன்முறையினால் நீண்டகாலமாகத் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகியிருக்கும் எமது தேசத்தின் இளைஞர்கள் மற்றும் அப்பாவி மக்களுடன் நான் பரிவுகொள்கிறேன். எனது சொந்தப் பிள்ளைகளை நான் எவ்வாறு தழுவிக்கொள்கிறேனோ, அதுபோலவே நான் உங்களையும் அணைத்துக் கொள்கிறேன். உங்களின் இதயங்களில் முனகிக் கொண்டிருக்கும் வெறுப்பைக் கைவிடுங்கள். உங்களுடைய முயற்சிக்காகவும் எங்களுடைய முயற்சிக்காகவுமான இந்தத் தேசத்தின் கூட்டான உன்னத பணியில் இணைந்து கொள்ளுங்கள். இதனைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் மாத்திரமே எந்தவொரு மனிதாபிமானப் பிரச்சினைக்கும் வெறுப்பு தீர்வாக இருக்க முடியாது என்பதை உங்களது தலைவர்களுக்கு நீங்கள் திருப்திகரமாக எடுத்துக் கூற முடியும்.

திரு. பிரபாகரனின் மூலம் நன்மை கிடைக்கும் என்று தவறாக நம்பிய எம்முடைய தமிழ் சகோதர, சகோதரிகளுக்கு எனது நேசக் கரத்தை நீட்டுகிறேன். எல்ரிரிஈ இயக்கத்தை நிராகரியுங்கள். அவர்கள் ஆதரிக்கும் வன்முறை, வெறுப்பு ஆகிய அனைத்தையும் நிராகரியுங்கள் என்று அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் சமாதானத்தின் விடியலைக் காண வேண்டும். திரு. பிரபாகரனைப் பேச்சுவார்த்தைக்கு வரச் செய்வதற்கு எந்தவிதமான தாமதமும் இல்லாமல் உங்களது செல்வாக்கு முழுவதையும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்ரிரிஈ இயக்கத்தின் உறுப்பினராக அல்லது ஆதரவாளராக இருக்கும் ஒவ்வொருவரிடமும் வன்முறையைக் கைவிடுமாறும் சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதில் எம்மோடு இணைந்து கொள்ளுமாறும் சாத்தியமான வகையில் எல்லாம் அவர்களை இணங்கச் செய்யுமாறும் நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இன்னமும் மனிதர்களின் நல்ல நோக்கத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன். இந்தத் தேசம் முழுவதிலும் மனிதனின் நன் நோக்கம் மேலாட்சி செய்வதற்கான தருணம் வந்துவிட்டது என்று நான் நம்புகிறேன். இதுதான் என்னுடைய ஒரே இலட்சியம். இந்த இலட்சியத்தை அடைவதில் இருந்து நாம் நீண்டகாலமாக ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும் சகலமும் தங்குதடையில்லாமல் வெள்ளம் போல் பாய்ந்து வரும். நாம் பெரிதும் நேசிக்கும் இந்த தேசத்திற்காகவும் எமது மக்களுக்காகவும் எம்முடைய குழந்தைகளுக்காகவுமான இந்த அதி அவசர, அதி உயர்ந்த பணியைச் சாதிப்பதற்கு உங்களுடன் இணைந்து கொள்வதற்காகவே மரணத்தின் விளிம்பில் இருந்து நான் மீண்டு வந்திருக்கிறேன்.

நன்றி.

வணக்கம்.

**ADDRESS TO THE NATION BY
HER EXCELLENCY THE PRESIDENT
CHANDRIKA BANDARANAIKE KUMARATUNGA
AT THE SECOND INAUGURATION
ON DECEMBER 22, 1999
AT TEMPLE TREES**

Venerable Maha Sangha,
Venerable Sirs,
Hon. Ministers and MPs,
My dear Mothers and Fathers,
Sisters and Brothers,
My dear Children,

IT is with an intense and an immeasurably deep sense of gratitude to all my Sri Lankan brothers and sisters, who have once again reposed their faith in me as their President, that I humbly accept this electoral victory that has been miraculously bestowed upon me.

Particularly I must thank all those who have prayed for my wellbeing in the days since the terrorist cowards made their attempt upon my life, as well as those who have also prayed and worked so hard for this victory. Truly, from the depths of my being I thank you.

But before I speak further, I humbly request that the entire nation keep one minute's silence with me now in memory of those whose lives were stolen in the terrible destruction of December '8; indeed, in memory of all Sri Lankans who have lost their lives to this hideous conflict.

[Silence]

Friends, there is not doubt in my mind that this victory with which the gods have seen fit to honour me is a victory not only for myself, and not only for my two children whose mother has been spared, but a resounding victory for our entire nation. This victory is without doubt a very special and portentous gift of the gods.

For I believe that there now stands before you, before this nation, the one leader who is the single most qualified to lead us to the peace we long for. There now stands before you the one leader who understands precisely the sorrow in our nation's soul. The one leader who has felt every human pain that it is possible to feel, and yet has survived with the strength, the ability and the resolve to triumph over pain and to eradicate its source.

I have suffered our nation's sorrow in every way humanly possible : in the vicious pain of losing a father. In the loving pain of motherhood. In the soul – destroying pain of losing a husband. And now finally, I have nearly stepped over the threshold of my life into the deep abyss of the unknown darkness, only to be miraculously saved by the powers that be in order that I serve you further with even more passion and with even more dedication than I have before.

Friends, the night of 18 December, 1999 will go down in history as the night this land was touched by the hand of darkness one too many times. To all those who have ever doubted my resolve to lift the curse of hatred and death that has fallen upon our land, I offer the challenge to look into my face now and voice your doubt. I challenge them to say, if they dare, that Chandrika Bandaranaike Kumaratunga is not genuine in her desire to forge a permanent peace with the arms of compassion and love.

I will answer them, indeed the very wounds I bear will answer them, that there is no individual on this earth more determined than I am to end this country's wretched and mindless bloodshed and destruction. I will answer them that there is no other political leader in this country who sees so clearly as I do the enemy that walks so freely about in our land. That enemy is hatred and he stands in front

of me as I speak. I see him. I know him. I, and my family, and this nation, have felt his touch one too many times.

Indeed it is with unshakeable confidence that I declare that I have felt his touch for the last time. Because from this day forward I shall not rest until I have rid this land, of hatred and its curse of death and destruction.

This new lease of life, this national miracle, shall be the beginning of a vow, a new destiny for our country. Our vow and our destiny are that peace must reign.

But peace does not arise from nowhere, just as presidents do not arise from nowhere. As a President is elected vote by vote by the individual hands of our people, so peace must be elected soul by individual soul.

A former President of France (Francois Mitterand) said :

Peace is a battle.

Peace is never given freely, never acquired.

Its conquest is the result of courage and of respect for others.

It demands awareness and commitment from everyone.

Peace is not the law imposed by the mighty but that which is founded on equality and dignity of all peoples.

And so the task of forging peace falls not only to your president but to all of us, including those who have in the past stood back, uncertain as to which role they should play. All of us, from this day forward, each and every single day, must elect peace into their hearts and into their lives.

To the millions of Sri Lankans whose eyes are open to the truths of the spirit, my victory stands as a singularly fitting symbol of what must now come to pass. For as I hold the unique distinction of being the one political leader against whom an LTTE assassination attempt has failed, I say that I, as the President of this nation and the Leader of all my peoples, of all races, religions and political beliefs, will be the one political leader against whom the entire LTTE terrorist enterprise will fail.

There are many who have watched this election campaign despairing that no politician talks about solving the ethnic conflict for any reason other than to win the people's votes. To any of you who have doubted, I say that my wounds are proof of my sincerity. When I first declared the presidential election nearly one and a half years before its due time, I clearly stated that my main objective was to end the war and bring in peace without any further delay.

In fact, I truly believe that the gods have spared me to achieve just this purpose of peace and national reconciliation. And if I did not believe that, then I would not be worthy of the high office to which you, my Brothers and Sisters, have once again called me.

And so to the root of our current problem. Again I say, look at me, look at my wounds. These are not the wounds of politics. These are not the wounds of a just fight for equality. These are not the wounds of a noble cause of independence and self-determination. These are the wounds of sheer, naked, and unadulterated hatred of man for man, and disregard of all that is humane which raises man from the sheer bestiality of animalism to that heavenly realm of spirituality. Those who inflict such wounds can no longer be allowed to go unchecked and unpunished.

Let all those who act in the name of hatred and terror in the North-East and their supporters in the South be warned : far from being

weakened by fear of attack, our resolve had been incalculably strengthened by your cowardice.

Let all those who aid and abet terror be warned, let those who by act or omission support terror be warned, let those who secretly or openly condone the path of violence pursued by the cowards of the LTTE be warned : the days of terror in this land are numbered, and that number is small.

Let all citizens of this country, Tamil and Muslim and Burgher and Sinhala, be warned that this government will not for one second be deterred from taking the strongest possible action against anyone who supports terror.

The people of this country have made clear their desire. They seek peace, and have elected a leader of peace ; they seek national unity, and have elected a leader who has proven, able to unify our forces. But it is also certain that they also seek brotherhood, and they have therefore elected not only a strong president but clearly shown their support for a strong and vibrant opposition.

I believe that we must fully appreciate the meaning of the size of the victory that I have won. It is clear to me that the people of this nation do not intend the torch of peace to be carried by one half of our people while the other half rests. I believe that our people intend these two parties to share the burden appointed to us by destiny. This nation has the strength to create two strong parties. I believe that these two strong parties together must use this strength to once again create the nation.

The political fight is never an easy one. I therefore sincerely commiserate with Mr. Ranil Wickremesinghe in his unsuccessful attempt to win the presidency. And yet I say to Mr. Wickremesinghe

that he should take heart. He **must** take heart, because the very significant support that he and his party commands can mean one thing and one thing only: that the people of this country still intend for him to play a major role in our efforts to forge the new Sri Lanka of tranquillity and tremendous opportunity that stands so close at hand.

Mr. Wickremesinghe, I stretch out my hand to you to join this government, both you and your supporters. I call upon you and your supporters to honour now by your actions the commitment to which you gave yourself throughout your election campaign, the commitment to this nation's peace, without compromising in any way with those who attempt to sow terror even for narrow political gains.

At the same time, I stretch out my hand to the leaders of all our nation's communities and faiths. Together, let us set out to clear away this culture of terror and death, let us invite all our cadres to join in this journey to rehumanise our nation's soul. Let us do as our various faiths tell us all to do, and leave behind the pettiness and spitefulness and difference to achieve this first, most desperate and most urgent target of peace, before we attempt to achieve all else.

I sympathise with those young and innocent people of our nation who have for too long been intimidated by terror into supporting the LTTE. I embrace you as dearly as I embrace my own children, and entreat you to give up this hatred which is gnawing away at your heart, and to join in this nation's collective noble effort for your salvation and ours. It is only through that understanding that you will be able to convince your leaders that hatred is not the solution to any human problem.

In particular, I stretch out my hand to all our Tamil brothers and sisters who believed, mistakenly, in the benevolence of

Mr. Prabhakaran to reject for once and for all the LTTE and all the violence and hatred they stand for. You must see the light of peace. I urge you to use every ounce of influence at your disposal to bring Mr. Prabhakaran to the negotiating table without any further delay. I urge you to persuade with every conceivable argument anyone who is a member or a supporter of the LTTE to renounce violence and join us in establishing peace.

I still believe in the goodness of man I believe the time has finally come for the goodness of man to reign supreme throughout this nation. This is my one ambition, and from the achievement of this ambition, everything else that we long for and cherish will flow without hindrance.

From the threshold of death I have come back in order that I join with all of you to achieve this most urgent and noble task for our beloved land. for our people and for our children.

Published by the
Department of Government Information

Printed at the
Department of Government Printing
Sri Lanka